

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 6To/90/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7116011220
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 12. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marek Dudík
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2017:7116011220.2

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Mareka Dudíka a sudcov JUDr. Evžena Kelija a JUDr. Zuzany Homzovej, na verejnom zasadnutí konanom dňa 14. decembra 2017, v trestnej veci obžalovaného práp. Mgr. Q. K., pre prečin zneužívania právomoci verejného činiteľa podľa § 326 ods. 1 písm. a) Tr. zák. a iné, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Košice I zo dňa 20. 4. 2017, sp. zn. 1T/28/2016 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. z a m i e t a odvolanie obžalovaného práp. Mgr. Q. K..

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom Okresného súdu Košice I zo dňa 20. 4. 2017, sp. zn. 1T/28/2016 bol obžalovaný práp. Mgr. Q. K. uznaný vinným z prečinu zneužívania právomoci verejného činiteľa podľa § 326 ods. 1 písm. a) Tr. zák. a prečinu falšovania a pozmeňovania verejnej listiny, úradnej pečate, úradnej uzávery, úradného znaku a úradnej značky podľa § 352 ods. 2 Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

ako príslušník PZ dňa 13.05.2014 na presne nezistenom mieste, pravdepodobne v Košiciach na OO PZ Košice - Sever využitím pridelených prístupových práv do informačného systému REGOB MV SR s prístupovým menom "K.XXXXXX" vykonal viacnásobné lustrácie osôb s menom a priezviskom Z. S., pričom medzi nimi bola aj lustrácia osoby RNDr. Z. S., nar. XX.XX.XXXX a následne tieto osobné údaje bez vedomia dotknutej osoby použil v rámci procesu spracovania diplomovej práce magisterského štúdia na detašovanom pracovisku Bl. Z. G. Mallu Vysokej školy zdravotníctva a sociálnej práce sv. Alžbety v Košiciach, kde pri štátnych skúškach školu uviedol do omylu vyhotovením a predložením nepravého posudku školiteľa magisterskej práce s celkovým hodnotením s plným počtom získaných bodov a vyjadrením, že práca nemá znaky plagiátu, čím takto ovplyvnil výsledok štátnych skúšok pri obhajobe diplomovej práce a týmto konaním dosiahol vydanie pravej verejnej listiny - vysokoškolského diplomu na základe nepravých podkladov, pričom zároveň pri spracovaní príkaznej zmluvy medzi Vysokou školou zdravotníctva a sociálnej práce sv. Alžbety, Bratislava a RNDr. Z. S.Š. túto zmluvu uzavrel neoprávnene v mene dotknutej osoby s uvedením svojho bankového účtu č. XXXXXXXXXXX/XXXX, na ktorý mu následne ako odmenu za vedenie a vypracovania školiteľského posudku magisterskej práce príkazca Vysoká škola zdravotníctva a sociálnej práce sv. Alžbety, Bratislava uhradil sumu 50 Eur, a teda použitím získaných informácií z informačného systému porušil ustanovenie § 48 ods. 3 písm. f) zákona. č. 73/1998 Z. z. o štátnej službe príslušníkov PZ, SIS, ZVaJS SR a ŽP a ustanovenie § 76a ods. 4, ods. 7 zákona č. 171/1993 Z. z. o Policajnom zbore.

Bol mu za to podľa § 326 ods. 1, § 36 písm. j), § 38 ods. 3, § 41 ods. 1 Tr. zák. uložený úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 24 (dvadsaťštyri) mesiacov.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a), § 50 ods. 1 Tr. zák. súd obžalovanému výkon trestu odňatia slobody podmiennečne odložil a určil skúšobnú dobu v trvaní 30 (tridsať) mesiacov.

Proti tomuto rozsudku zahlásil odvolanie obžalovaný práp. Mgr. Q. K., a to ústne do zápisnice o hlavnom pojednávaní, ktoré aj písomne odôvodnil.

V písomných dôvodoch svojho odvolania uviedol, že trvá na skutočnostiach a argumentácii, ktorú jeho obhajca uviedol na hlavnom pojednávaní vo svojej záverečnej reči.

Odôvodnenie rozsudku súdu prvého stupňa je nedostačujúce a veľmi strohé. Chýba v ňom podrobné odôvodnenie toho, na základe čoho by bolo možné povedať, že jeho konanie bolo trestným činom.

Skutok kladený mu za vinu v obžalobe v žiadnom prípade nemožno hodnotiť ako spáchanie trestného činu, ale maximálne len ako disciplinárne previnenie policajta, ktoré by mal riešiť v rámci jeho služobného pomeru jeho nadriadený.

Trestné právo je krajným prostriedkom ochrany spoločenských vzťahov a má postihovať len tie najnebezpečnejšie konania.

Už v samotnom uznesení o vznesení obvinenia, v podanej žalobe, ako aj v napadnutom trestnom rozkaze sú citované ustanovenia zákona o štátnej službe príslušníkov PZ, ako aj zákona o Policajnom zbore, ktoré mal porušiť. Je potrebné však tieto ustanovenia správne vyložiť, a to v tom zmysle, či v nich je vôbec obsiahnutá nejaká právomoc policajta, ktorú mal podľa obžaloby vykonávať spôsobom odporujúcim zákonu.

Na toto poukázal v záverečnej reči aj jeho obhajca, avšak súd prvého stupňa sa s týmto nijakým spôsobom nevysporiadal, a tieto ustanovenia zákona poňal do výrokovvej časti odsudzujúceho rozsudku, čo podľa jeho názoru nemôže obstáť.

Ustanovenie § 48 ods. 3 zákona o štátnej službe príslušníkov PZ je systematicky zaradené práve za § 47, ktorý hovorí o služobnej disciplíne. V § 48 ods. 3 je uvedené, že „policajt je povinný zdržať sa konania, ktoré by mohlo viesť k stretu dôležitého záujmu štátnej služby s osobnými záujmami, najmä nezneužívať informácie získané v súvislosti s výkonom služby na vlastný prospech alebo na prospech iného“. Už zo samotného tohto ustanovenia je zrejmé, že neupravuje žiadnu z právomocí policajta ako verejného činiteľa. V žiadnom prípade si nemožno obsahovo zamieňať pojem právomoc a pojem povinnosť vyplývajúca zo služobnej disciplíny.

Ďalej mu je kladené za vinu aj porušenie ustanovenia § 76a ods. 4 a ods. 7 zákona o Policajnom zbore, v ktorom je však upravená povinnosť Policajného zboru a nie povinnosť samotného príslušníka Policajného zboru. Toto ustanovenie sa týka nakladania s osobnými údajmi, ktoré má Policajný zbor k dispozícii od prevádzkovateľa, ktorý spracúva osobné údaje a od sprostredkovateľa, ktorý spracúva osobné údaje. Ani v týchto ustanoveniach nie je uvedená žiadna právomoc policajta.

Medzi právomoci policajta patria právomoci upravené v zákone o Policajnom zbore ako napríklad: § 17 Oprávnenie požadovať vysvetlenie, § 17a Oprávnenie požadovať informácie, § 17b Oprávnenie na predvedenie osoby na základe dožiadania, § 18 Oprávnenie požadovať preukázanie totožnosti, § 19 Oprávnenie na zaistenie osoby, § 20 Oprávnenie použiť služobného psa na pachové práce, § 20a Oprávnenie na snímanie identifikačných znakov a ďalšie.

Ďalšie právomoci policajta sú upravené napríklad v Trestnom poriadku, na základe ktorého môže policajt vydať napríklad uznesenie o vznesení obvinenia, predviesť obvineného, uložiť poriadkovú pokutu a podobne.

K samotnému pojmu právomoc uvádza jeho definíciu právnou vedou. V publikácii od vydavateľstva C.H.VBECK v Trestnom zákone s komentárom od autorského kolektívu Burda a spol. je na strane 902 v komentári k § 128 Tr. zák. uvedené:

„Právomocou verejného činiteľa sa rozumie oprávnenie verejného činiteľa na základe Ústavy SR, ústavného zákona alebo zákona rozhodovať o právach a povinnostiach fyzických osôb a právnických osôb, a to vydávaním všeobecne záväzných alebo individuálne záväzných právnych aktov“.

Právomoc nemožno priznať predpisom nižšej právnej sily než je zo zákona, pretože by to odporovalo ústave.

Obsah pojmu právomoc v zmysle § 128 ods. 1 Tr. zák. nenapĺňa každé zákonné ustanovenie určujúce verejnému činiteľovi spôsob a hranice jeho konania. Mnohé všeobecne záväzné právne predpisy totiž upravujú právne vzťahy bez ohľadu na to, či konkrétny subjekt má alebo nemá postavenie verejného činiteľa.

Bez ohľadu na spôsob a formu realizácie právomoc musí obsahovať prvok moci (rozhodnutie musí byť vynútiteľné štátnou mocou) a prvok rozhodovania.

Tento právny názor publikovaný v právnickej literatúre je podporený už aj judikatúrou. V Zbierke stanovisk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky č. 5/2017 je pod rozhodnutím č. 48 publikované Uznesenie Najvyššieho súdu SR z 8. novembra 2016, sp. zn. 1TdoV 17/2015, kde je uvedené, že pojem „právomoc“ verejného činiteľa použitý v legálnej definícii § 128 ods. 1 Trestného zákona interpretačne vyžaduje prvok moci a rozhodovania, čo znamená mocenské rozhodovanie na právnom podklade uplatňované voči fyzickým alebo právnickým osobám, ktoré môžu byť takým rozhodnutím obmedzené na svojich (inak právnym poriadkom garantovaných) právach. Nemusi nevyhnutne ísť o formalizované rozhodovanie (vydávanie rozhodnutí s určitými procesne predpísanými náležitosťami a formou), vždy je však spojené so zodpovednosťou za uplatnenie právomoci (§ 128 ods. 1 veta druhá Trestného zákona).

Aj z uvedeného judikátu vyplýva, že právomoc musí obsahovať prvok moci a prvok rozhodovania, čo však v jeho prípade absentuje.

Používanie informačného systému REGOB, či už oprávnene alebo neoprávnene, v žiadnom prípade nie je výkonom právomoci verejného činiteľa, v tomto prípade jeho ako policajta. Samotný tento počítačový systém sa môže hodnotiť len ako „pracovný prostriedok“ pri činnosti policajta.

K právnemu posúdeniu druhého trestného činu je potrebné sa zaoberať pojmom verejná listina. Tento pojem v našom právnom poriadku nie je zadefinovaný, avšak aby bolo možné označiť listinu ako verejnú, musí spĺňať niekoľko atribútov, okrem iných napríklad:

- je spravidla vydaná štátnym orgánom, orgánom obce alebo i právnickou osobou, ak tejto zákon alebo iný všeobecne záväzný právny predpis povahu verejnej listiny priznáva,
- jej obsah sa podľa práva považuje za pravdivý a záväzný pre všetky subjekty práva, pokiaľ sa nepreukáže opak.

Takouto verejnou listinou je aj diplom o ukončení vysokej školy. Je potrebné uviesť, že Vysoká škola zdravotníctva a sociálnej práce sv. Alžbety nezačala žiadne konanie, ktorým by mu odňala titul a žiaden iný subjekt nemôže vysloviť záver, že vysokoškolský diplom je falšovaný alebo bol dosiahnutý na základe nepravých údajov. V súčasnej dobe v Slovenskej republike neexistuje žiadna právna úprava, ktorá by upravovala konanie o odňatí vysokoškolského diplomu.

Diplomovú prácu vykonal sám, obhájil ju a bol ohodnotený najvyššou známku „A“.

K odôvodneniu rozsudku súdu prvého stupňa týkajúceho sa postupu pri vypracovaní diplomovej práce a získaní vysokoškolského diplomu uviedol, že z dokazovania samotného vyplynulo, že účasť školiteľov pri vypracovávaní diplomových prác na Vysokej škole zdravotníctva a sociálnej práce sv. Alžbety je len formálna a škola žiadnym spôsobom neoveruje kvalifikačné predpoklady školiteľov, ich vzdelanie a prax, ich skúsenosti, a že k uzatváraniu zmlúv o spolupráci dochádza cestou pošty bez toho, aby sa pracovníci školy a školitelia stretli.

V neposlednom rade je potrebné poukázať aj na konanie, ktoré rozsudku predchádzalo. Vyšetrowanie v prípravnom konaní vykonávala Sekcia kontroly a inšpekčnej služby, úrad inšpekčnej služby, odbor inšpekčnej služby Ministerstva vnútra Slovenskej republiky. Podľa jeho názoru je tento orgán nezákonný a poukázal na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. ITo/1/2015 zo dňa 29. 05.2015, z ktorého citoval nasledovné:

„Súčasťou Policajného zboru nie je Sekcia kontroly a inšpekčnej služby, úrad inšpekčnej služby, odbor inšpekčnej služby ministerstva vnútra, preto nemôže vykonávať vyšetrovanie o trestných činoch a preverovanie oznámení o skutočnostiach nasvedčujúcich tomu, že bol spáchaný trestný čin a o ostatných podnetoch na trestné stíhanie i keby išlo o trestnú činnosť policajtov. Ak by zákonodarca chcel, aby orgánom činným v trestnom konaní v zmysle Trestného poriadku bol aj policajt alebo štátny zamestnanec ministerstva vnútra, vyjadril by to novelizáciou Trestného poriadku minimálne v ustanoveniach § 10 ods. 1, 8, resp. 10 Tr. por. expressis verbis. Minister vnútra, ako už bolo konštatované, nedostal legislatívne splnomocnenie, aby rozhodol o zrušení inšpekčnej služby v Policajnom zbore a vytvorení inšpekčnej služby na ministerstve vnútra. Navyše ustanovenie s názvom Organizácia Policajného zboru v § 4 ani v jednom z odsekov 1, 2, 3 nepredpokladá existenciu policajných služieb a útvarov mimo Policajného zboru. Kľúčovým východiskom pre tieto závery je aj porovnanie účelu Trestného poriadku s účelom zákona o Policajnom zbore. Na tomto závere nič nemení ani na podklade § 10 ods. 10 Tr. por. 15. decembra 2008 vydaná vyhláška č. 648/2008 Z.z. Ministerstva vnútra Slovenskej republiky o rozsahu vykonávania rozhodnutí, opatrení a úkonov trestného konania vo vyšetrovaní alebo skrátanom vyšetrovaní, pretože predmetom úpravy v zmysle § 1 je iba určenie rozhodnutí, opatrení a úkonov trestného konania, ktoré je oprávnený vykonávať príslušník Policajného zboru, ktorý nie je vyšetrovateľom Policajného zboru alebo povereným príslušníkom Policajného zboru (ďalej len "policajt") vo vyšetrovaní alebo v skrátanom vyšetrovaní. Pri všetkých alternatívach ide stále o príslušníka, policajta Policajného zboru o nie o subjekt ministerstva vnútra. Navyše podľa § 2 ods. 2 písm. i) vyhlášky policajt je oprávnený v rozsahu podľa § 5 vydať iba uznesenie o začatí trestného stíhania podľa § 199 ods. 1 Trestného poriadku, ak osobne vykonal zaisťovací úkon, neopakovateľný úkon alebo neodkladný úkon podľa § 4 písm. a), b), c), i), k), l), m) alebo q), ale nie vzniesť obvinenie v zmysle § 206 ods. 1 Tr. por. Táto vyhláška neustanovuje Sekciu kontroly a Inšpekčnej služby, úrad inšpekčnej služby, odbor inšpekčnej služby ministerstva vnútra za subjekt vo vyšetrovaní alebo v skrátanom vyšetrovaní podľa Trestného poriadku. Rovnako nariadenie ministra vnútra Slovenskej republiky č. 175 z 30. decembra 2010 o vymedzení príslušnosti útvarov Policajného zboru a útvarov ministerstva vnútra pri odhaľovaní trestných činov, pri zisťovaní ich páchatelov a o postupe v trestnom konaní (vestník, ročník 2010, čiastka 71) v ods. 1, 2, 3, 4 článku 4 len určuje, kto je príslušníkom, policajtom, vyšetrovateľom, povereným príslušníkom, resp. iným príslušníkom Policajného zboru. Vždy však ide iba o subjekty Policajného zboru a nie ministerstva vnútra.

V prípade, žeby sa pripustila iná interpretácia, znamenalo by to, že výkon štátnej trestnej moci by sa mohol stať nástrojom ľubovôle dočasných držiteľov štátnej moci v dôsledku nebezpečnej koncentrácie moci v tých istých rukách.

Sekcia kontroly a inšpekčnej služby, úrad inšpekčnej služby, odbor inšpekčnej služby ministerstva vnútra tak, ako sa to stalo v posudzovanom prípade, nemá kompetenciu začínať trestné stíhanie, vznášať obvinenie a podávať návrh na podanie obžaloby v zmysle § 199 ods. 1, § 206 ods. 1 a § 209 ods. 1 Tr. por. a ani na ďalšie nasledujúce procesné úkony v zmysle Trestného poriadku. Na tomto fakte nič nemení ani to, že pod uznesením podľa §§ 199 ods. 1, 206 ods. 1 Tr. por. a návrhom v zmysle § 209 ods. 1 Tr. por., resp. pod inými úkonmi Trestného poriadku je podpísaný vyšetrovateľ Policajného zboru. V záhlaví uznesenia je totiž sprítomnený štátny orgán, ktorý ho vydáva a tým je Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky, Sekcia kontroly a inšpekčnej služby, úrad inšpekčnej služby, odbor boja proti korupcii o organizovanej kriminalite a v závere je i okrúhla pečiatka, ktorou sa autorizuje rozhodnutie s názvom Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky. Kumulácia dvoch štátnych orgánov do jedného, pokiaľ ide o autorstvo vydania rozhodnutia v mene Slovenskej republiky, sama osebe robí z tohto rozhodnutia zmätočnosť, nezrozumiteľnosť, nulitu a v konečnom dôsledku i nezákonnosť.

Najvyšší súd ustálil, že trestné stíhanie začal neoprávnený orgán, bez kompetencie v zmysle Trestného poriadku a zákona o Policajnom zbore. Keďže úkony nezákonného orgánu nie je možné zhojiť, treba ich považovať od samého začiatku za nulitné."

Skutok kladený mu za vinu určite nie je trestným činom. Posúdenie tohto skutku ako trestného činu by malo vážne a nenapraviteľné dôsledky spočívajúce v tom, žeby určite prišiel o zamestnanie a bol by prepustený zo služobného pomeru príslušníka PZ.

S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti navrhol, aby odvolací súd zmenil rozsudok súdu prvého stupňa a spod obžaloby ho oslobodil.

Okresný prokurátor vo vyjadrení k odvolaniu obžalovaného uviedol, že dôvody odvolania uvádzané obžalovaným nie sú takého charakteru, aby odôvodňovali iné rozhodnutie in merítum. Má za to, že rozsudok Okresného súdu Košice I sp. zn. 1T/28/2016 zo dňa 20. 4. 2017 je skutkovo i právne zdôvodnený, zákonný a správny. Navyše, písomné dôvody odvolania podané prostredníctvom zvoleného obhajcu sú konštruované veľmi všeobecne, konštatáciou jednotlivých paragrafových ustanovení a nie konkrétnymi argumentmi.

Zákonnosť inšpekcie MV SR ako subjektu vyšetrovania vyplýva nielen zo zjednocujúceho stanoviska NS SR, ale aj z konštantnej súdnej praxe.

Navrhol, aby odvolací súd zamietol odvolanie obžalovaného ako nedôvodné.

Krajský súd na podklade podaného odvolania podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo a zistil nasledovné.

Napadnutý rozsudok je výsledkom konania, v ktorom sa postupovalo podľa Trestného poriadku, a v ktorom nedošlo k žiadnym chybám, ktoré by mohli mať vplyv na objasnenie skutkového stavu veci.

Zákonom predpísaným spôsobom a v súlade s ustanovením § 2 ods.10 Tr. por. vykonal okresný súd všetky dostupné dôkazy potrebné pre poznanie skutkových okolností nevyhnutných pre zákonu zodpovedajúce rozhodnutie o obžalobe, vrátane obhajobných tvrdení obžalovaného.

Okresný súd dôkazy vyhodnotil v súlade s ustanovením § 2 ods.12 Tr. por. jednotlivo, vo vzájomných súvislostiach, ako aj v celom ich súhrne, logickým a predpísaným spôsobom.

V odôvodnení napadnutého rozsudku v súlade s ustanovením § 168 Tr. por. dostatočne vyložil, o ktoré dôkazy oprel svoje skutkové zistenia a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov a dôsledne sa zaoberal aj obhajobou obžalovaného práp. Mgr. Q. K..

Krajský súd si v celom rozsahu osvojil správne a zákonné odôvodnenie napadnutého rozsudku, nemal žiadne pochybnosti o závere okresného súdu, že obžalovaný sa dopustil konania tak, ako je uvedené vo výrokovvej časti napadnutého rozsudku.

Okresný súd správne vychádzal z vykonaného dokazovania, a to z výpovede obžalovaného práp. Mgr. Q. K., svedkov Mgr. Ž. E., F. S., F. S., RNDr. Z. S., ako aj ostatných listinných dôkazov, ktoré sú súčasťou spisového materiálu.

Pokiaľ ide o obranu obžalovaného práp. Mgr. Q. K., krajský súd uvádza, že túto považuje vzhľadom na vykonané dokazovanie, v zmysle ktorého bol obžalovaný usvedčený zo žalovaného skutku vyššie uvedenými dôkazmi, za vyvrátenú. Krajský súd si v plnej miere osvojil názor okresného súdu, že obrana obžalovaného je účelová v snahe vyhnúť sa trestnému stíhaniu, resp. trestu.

Za danej dôkaznej situácie sa preto krajský súd stotožnil so záverom okresného súdu, ak obhajobe obžalovaného neuveril, keďže vykonanými dôkazmi bola jeho vina preukázaná.

Prvostupňový súd v skutkovej vete výroku svojho rozsudku ohraničil a konkretizoval trestný skutok, ktorý je vyjadrením zisteného skutkového stavu.

V súlade so zákonom tento skutkový stav okresný súd aj správne posúdil, keď konanie obžalovaného právne kvalifikoval ako prečin zneužívania právomoci verejného činiteľa podľa § 326 ods. 1 písm. a) Tr. zák. a prečin falšovania a pozmeňovania verejnej listiny, úradnej pečate, úradnej uzávery, úradného znaku a úradnej značky podľa § 352 ods. 2 Tr. zák.

Trest odňatia slobody v trvaní 24 mesiacov s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu v trvaní 30 mesiacov aj podľa krajského súdu zodpovedá všetkým zákonným kritériám pre ukladanie trestu uvedeným v § 34 ods. 1 Tr. zák. a § 34 ods. 4 Tr. zák.

Obdobne aj krajský súd hodnotiac osobu obžalovaného dospel k záveru, že účel trestu sledovaný zákonom bude u neho splnený iba takým druhom a výmerou trestu, aký mu bol uložený súdom prvého stupňa, a to tak z hľadiska individuálnej, ako aj generálnej prevencie.

Uloženie trestu okresný súd aj vecne správne a zákonne odôvodnil.

V súvislosti s námietkami obžalovaného v tom smere, že Sekcia kontrolnej a inšpekčnej služby MV SR nemá kompetencie vznášať obvinenie obvinenému a vykonávať procesné úkony, je potrebné uviesť, že vzhľadom na stanovisko Najvyššieho súdu SR sp.zn. Tpj 62/2015 z 29.9.2015 ako aj aplikačnú prax súdov, je takáto námietka obžalovaného nedôvodná.

Nezistiac žiadne pochybenie okresného súdu si krajský súd závery vyjadrené v napadnutom rozsudku osvojil v celom rozsahu, v podrobnostiach na ne poukazuje, a preto odvolanie obžalovaného práv. Mgr. Q. K. ako nedôvodné podľa § 319 Tr. por. zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.